

Виходить по Львову що Сороды
і Судети (кромъ рускихъ сюж.) о
тутъ Бібліотека найзнатнішої повітності
1880 в початку архіву кожного
річника адміністрація і експла
наторів ч. 8 улиці Академічні.
Із земель, посвятахъ і розмежувані
річними і адміністративні "Діло"
Рукописи по земляхъ тільки на
заслужені землі, щоби їхъ
Печатка цієї стоять 10 кр. а. в.

**Редакція, адміністрація і
експланаторії „Діло“** перенеслася сь
день 10 л. лінці с. р. в каменницю при
улиці Академічній під ч. 8, ку
з просимо адресувати всій листи, по
свідченні і рекламації.

Сь днемъ 1 (13) лінця розно
місяць другій піврікь нашого видавниц
тва, також просимо о скоре отновлені
предплати. Тихъ ВІ. читателівъ, котрі
із земель були „Діло“, або котрі
заголовка просили о скоре надбрані
заплати.

Новоприступивший ВІ. предплатники
из „Бібл. підл. повітності“, дистантує
заказать предплату на „Діло“ до кінця

року, то отримають за жаданіє по
звіт „Ві обороні честі“ за ціну пре
підплати 2 зр. а. в.

Чехи и Русини.

VI.

Інше питання піднесене і поставлене
до якої верголісії: „Чому въ 1848
р. не старанося прієднати рускої шляхти
для рускої справи? Рускі аристократи
— говорите дальше — не були ще пе
ресть спалічені, які були отімні
ческі аристократи... а мимо того анті
ческої аристократії не синіло че
сікть патріотів біть тихихъ и довго
зім'яти заходівъ, щоби повернути че
сікту аристократію для ческого націоналі
зму. У насъ противно, що Польши
сама прієднавася до рускої народності,
обіцяла тую пінирати, підъ условіємъ
першої кооперації съ Польшами (ікоби
за ціли мирного пожиття)...“

Поясненіе на підвищені питаніє дав
ить факти, котрі хоче розуміти.

Вже въ марті 1848 р., коли зав
ажено Руспінівъ до підписання адресу до
тому, котрімъ стояло: въ школахъ,
школахъ і адміністрації висить урядовий
полський, Русини важали додати: и
рускій. Тоді кризисно: „Niema Rusi!“

Ta Polska!“ Тое Русинівъ обурило і стимо
си поводомъ руского адресу до трону.

Коли заважано Раду народовуполь
ску для вильновання интересівъ чисто
польськихъ, Русини видубили споводо
вими заважані Раду Руску для спасі
рускіхъ. Сподіщена шляхта, котра до
народності рускої почала признаватися,
проти цьому: „Niema Rusi!“ не
протестувала а піднесла протестъ противъ
Ради Рускої, съ цімъ щоби въ парал
ізовані відъ Собору и голоситъ, що тілько той має право Русь заступати.
До Собору переважно належали Польши
руского роду. Соборъ видає манифестъ,
із котримъ залишила спільну кооперацію
съ Польшами.

Умбрений Русини вагалися въ по
чатку приступати до Собору, они жадали
получені Собору съ Радою Рускою. Въ
маю 1848 р. уважані бути справдю
Соборъ панівъ А. Домбачевського и Зено
на Погодовського до трактовання въ той
справѣ съ Радою Рускою, але безъ ре
зультату. Ту показалося, що интересівъ
Руси съ пересадними интересами Поль
щії погодити годъ. Уклади розбилися и
умбрений Русини, котрі ще не були
утратили надії, що Польши прийдуть до
умбріонанії, виступили зъ Радою Рускою и
вступили до Собору. Ту почала справа
розгасніти. Въ вересні 1848 р. бітурви
во Львовѣ гільдія Русинівъ, въ котрімъ
виявилася Рада Руска, але Соборъ, хо
тій умбрений Русини такожъ того жа
дали, рішили удачу не брати. Небаючи,
потому, дія въ жовтні графъ А. Голевській
представитель Собору, скликав згромаджен
ні, котре мимо опозиції членівъ ру
сініхъ, ухвалює розвивати Соборъ, уважа
ючи себе тільки за філію Ради народо
вої польської; черезъ що умбрений Рус
ини відстали скомпромітовани.

Ту окказалася ціль Собору — и того
обладного признання до народності
рускої. Ту показалося, що спільні ко
операції съ Польшами не значила міри і
може межъ обома народностями, котре тілько на справедливості опирати

ен може: значило тое все паралізувати
Раду Руску, щоби не відійти перешкоду,
але проти цього, щоби Русини помагали до
будовання Польщі на Русі.

Ми виділи, що посередъ ческої
аристократії знаходилося ще завійгди
польські меценати, котрі підтримув
али справи ческі, чого у насъ є дармо
шукаки. Тожъ ческі патріоти не щади
ли довголітніхъ заходівъ, щоби антимес
ну шляхту для ческої народності пози
свати, але ж жадеть тъ повертаючихъ не
ставити умови и пр. спільню коопера
ції съ Німцями. Розумієши, шляхта
народна єсть для народу потрібна, и Рус
ини радобы такую поїтвали, але ви
пародована, єсть чужими цілями, єсть шко
длини. Правда, можна не одніє замінити
Русинамъ въ 1848 р. и далішніхъ літъ
робити, а именно, що кинувши на поле
політики, валиши просвіту народу;
але николи того, що не дали Русь ужи
ти за матеріаль для Польщі.

Ми критикуємо тыхъ Русинівъ,
але чи більше бтъ ніхъ рукъ приклада
єть для просвіти народу, чи більше
жертвуюмо для спасів народнихъ, о томъ
най буде вільно усомнитися.

Степ. Качал.

ДОПИСИ.

Зъ Ширци. (Польонізація рускихъ
шкілъ народныхъ.) Много то вже разобръ
и рускихъ часописівъ подбували мы
жалобы и протести въ всіхъ сторінъ
галицької Русі противъ польонізації
шкілъ рускихъ въ всіхъ школахъ,
із тімъ числъ начинъ въ школахъ наро
днихъ, где польонізація мусить вже бу
ти уважана простымъ забойствомъ мо
ральнихъ дитинъ. Однакожи бтъ жалобъ
намъ совсімъ нема полегшенія а на про
тести наші никто не відповіє и все іде
по данному. Отъ и. пр. бути и на испыт
ахъ въ чотирокласій школѣ въ Щирци
и въ народнихъ школахъ т. зв. на
Пінкахъ и на Ланахъ въ половинѣ ли

спадаючихъ въ високого берега въ лету
ізь пташій відьми, застрилювати, але нехай
не плюгають памати тихъ мученихъ по
ізь недолі кріпкіхъ духомъ и піддерка
льхъ страстотерпцівъ, що горювали за
свою віру и народність, и тімъ своїмъ
горемъ уратовали потомкамъ часті поза
гарбаної ще батьківщини. Они терпіли,
але і побідили. Справедливо каже одинъ
учений Італієць, що ангель музъ и
ангель побіди, то рідні брати а крыла
обохъ розтигаються варвино надъ колискою
життя і будучності. Кто не уміє въ
другомъ пошанувати вірності, благи и
чести, той самъ не має тихъ честності и
готої можду справу врадити.

Погляньмо ще на отворотну сто
рону медалю. Маємъ підъ рукою
одну піснъ народну, котрої предметомъ
єсть одинъ епізодъ въ часобі, коли
Барекі конфедерати далися і нашій га
лицької Русі въ знаки, отже въ того са
мого періоду, коли власні парохіїне
розвалили свого Отца Василя Дроновича
бтъ голодової смерті. Нехай буде въ до
саду сказано, що піснъ ту ще піснью въ
тімъ самбіть селъ, въ котрімъ і той із
горів написаний документъ знаходиться,
такъ що она підлеє сільто на тое, із
ізборів відівклися на сільлю панську,
такъ ізъ таємної документъ висніє намъ,
бтъ піснъ тогожъ народу до свого духо

вінства передъ стома роками. Текстъ
тогї пісні є такій:
„Ой пойхавъ Яківичко а въ млынъ за
[мукою]
За памъ Лихи-гайдамахи зъ мечкомъ зъ
[лукюю...]
„Помагай-Богъ, Яківичку, якъ же памъ
[ел маєшъ]
Дай памъ того кониченька, що самъ на
[імъ] граєши!
Не дамъ Лихи-гайдамахи, коня вороного,
Збавлюсь здороветко и коника моого.
Ікъ зачали Яківичка бити-мордувати,
Ой то зачали Яківичко вѣдь чтири давати
Беруть Лихи-гайдамахи и вѣдь чтири конѣ,
Лишонъ менъ ударуйте житя и здороне!
Положили Яківичка грудьми на колоду,
О ту й лежи Яківичка за хорошу вроду!
Положили Яківичка грудьми на камінѣ
І зачали му здирати червоні рембіці.
Прилетіла зазулечка, не повстигла сести,
Ой чи хочешь Яківичку погибъ або йоти?
Нѣ, не хочу, зазулечко, ізъ погибъ ізъ йоти,
Лети, лети зазулечко, матвіць пісні.
Прилетіла зазулечка, тай стала кувати,
Выїди, выїди, на подвіре, Яківичка мати!
Покинула стара мати у дѣді місці,
Выїшла, выїшла на подвіре, тай стала
[тужати].
Ой не тужи, отара мати, не залидавай тугу,
Зроби свому Яківичені кедрову трумну,
Кедрову, ізже, трумну, а тисове гвоздіє,
І завез'ть до Галича, где ся паны зъбздати.
Выїхайто, брати мої, глубоку могилу,
Та наї ваша слава буде, що въ Галичи
[а мру].
Выїмліте, брати мої, високу могилу,
Та наї ваша слава буде, що въ Галичи гину!

Предплати на „Діло“ стоять:

на п'ять рокъ . . . 8 зр.
на п'ять року . . . 4 зр.
на чверть року . . . 2 зр.

на „Бібліотеку“: на п'ять рокъ:
на п'ять року 12 зр. на п'ять року 5
на п'ять року 6 зр. на п'ять року 12 зр.
на чверть року 3 зр. на чверть року 1.25

Предплату належить переслати
франко (найлучше поштовими пер
есилками) до: Адміністрація час. „Діло“.

Оголошенія приймаються по цінѣ
6 кр. а. в. бтъ однією строчкою печаткою.

Рекламація неоплатити вольний
бтъ порта.

ДІЛО

Гдещо про бувальщину
руської церкви и про нашихъ давніхъ
священиківъ.

(Богданъ.)

Такъ то велося давно священикамъ
нашими. Гробленій, погорджений, позба
вивъ добра церковнихъ и зголоджений
переходили они „своїхъ огні и воду“ и
мусія членъ ити за ласканія хлібъ, рускій селинінъ надійлю ю зем
лю з поліської шляхтич-патріотъ бут
раску си. Доверна патентъ Іосифинській
и вонтузили єму житє.

Треба отже крайною коррупції, що
— вісі то польські письмаки учини
ли — очищувати винного, въ тімъ раб
ізмівого шляхтич, бтъ вини, въ другого,
вінного, т. є. руского священика, котрій
буль відьми жертвою тон вини, о
мізантропи и плюгають єдною жовтю.
Ми жи, во боронимо, пехай собї вели
чною сівалю своихъ, магнатівъ,

Ми задоволені, що ми перестерегли
читателівъ и виказали, на яку віру за
слугують пашківцівъ, що доносять

до гдєніхъ польськихъ газетъ въ напівъ
краю. Не добра то справа, за котру встановлю
ються рицарівъ ложі и котру лише ложе
може підтверди можна. Про самихъ пашківцівъ намъ не ходить и мазь
надію, що чейже і сама польська чита
юча публічність колись підозрює, що таї
мінна музъ, промонлюють въ довгій тозі
въ високого підесталю — єсть собї про
ста, але розухвалена кума въ лягаків
кого передмістя въ коротенькімъ ко
жушку и съ болотомъ въ рукахъ.”

В...., въ маю 1881 р. К.

*) За присланій менъ Світлою Редак
цією книжки, котрій менъ до уложені сен
статів придалися, складаю її прилюдно сер
дечну подяку.

К.

— Дивоглядно дитя прійшло недавно
на світъ въ одніхъ селъ на Мораві. Дитя
тот мало дві голови, зъ посередъ котрьхъ
виставала третя рука; оно отыхало и вы
давало голоси обома устами. Бідно тое со
творіння жило лише для години.

— Число жителівъ Великої Бристанії
въносить надъ 35,000,000; жінки суть
о 700,000 бльше бтъ мужчинъ.

дити ходили знають розізнавати букви руські, отже, розуміється, не читають, але ходили стоснуть... Въ II, III и IV класах ученики знають читати, але чи що бльше знають, не можемъ ручити, бо коли въ пр. граматику польську вимыкали учителѣ дуже основно, то при рускому вимыфтъ того не було.

Нельзя отказать в результате испытаний из Цирци, воинственности пропаганда из двух школах горо... А из этого выходит, что русский льви туманность и становится морем материнским... особенно из школы из Илеках.

Дивув мати дуже, давичого жебеця
рада письмів, котрої предбідатомлемъ
єть рускій священикъ, а. Бубликъ, по-
зарядитъ лукви, не розйтися разъ осві-
бодити русий дѣти бѣгъ прохлатов чуми
— алорадній пальщины, котра, иже се-
не кождай дитинѣ задко, їде свою запу-
ску глубоко изъ молодий узъ дитячий!
Дави же геройта?!

Эз подъ Сокали. (*O сокалской реди постной*.) Въ ч. 42 часосы «Алко» напоминаю и дополняю эту подъ Сокали, из которой дополнительное высказываніе нѣсколько сбѣгло о генерардѣ рады постной изъ Сокали. Але того всего сице дуже мало было сказано, а понеже тамъ рада постной бѣльше неѣхъ радъ пои, замѣтуя изъ тое, чтобы съѣтъ выкрытии изъ перву еи дѣла притомъ чтобы генерардъ нашимъ братамъ эти обѣврати, тоъ рѣшившися въ обративши вѣсъ макнѣ доказы бѣтъ оконч-

ныхъ людей оный также пытавшіи написати.
Зачиняю свою рѣчъ бѣлье избраннаго
изъ минувшей осени. Въ тыждень передъ
избраниями будуть избрать себѣъ тыхъ себѣъ,
которы участвующими изъ польской депутации
до Кракова на принятие Цвѣзда. Въ тоб
день збору окрѣмъ запрошеніи депутатіи
будутъ таокъ и начальники гдѣнкогдѣ гро
мады, котрый траимаютъ Лихотъ за полу,
и также будуть утвержденіи цѣлый пакетъ,
котрый сочинены не допустити до избору
кандидатѣй, представляемыхъ народомъ.
Речиши, где просто такихъ, котрый слу
жатъ интересамъ польской политії. Ты
запрошенніи гостѣъ дѣсталъ тогда мѣдаль
изъ памятъ своимъ побѣдамъ изъ Кракова, а
при той способности вымощено отъ себѣхъ
такъ будущихъ письменіи зарученіе
съ подѣлами, что на никого иного не
дадутъ голосовъ, яко только на тыхъ
кандидатѣй, котрый рада пои предсталила.
Были передъ тѣмъ дни 12 червня 1880,
одинъ изъ любимѣйшихъ пана Поляновскаго,
А. Сѣро скончалъ изъ Кристинополя пы
ранье слону, до Романъ, Лодзъ и Завишіи
а Симонъ Ващукъ тѣ Нѣмичъ не доб
жадутъ бути избранными. Прішлогъ день
выбору, котрого себѣъ избраниемъ величи
на двери заслонили. — Въ ради поизѣтой,
истъ изычайно, понизарували досыть для
гражданъ съѣзжавшихъъ изъ вѣнницѣ.

гражданамъ «слабыхъ» избирателей. Пришло десять народу, которому иже надлежалъ съюзныхъ господарей ради поизволи, чтобы начинчно поставить изъ своихъ и выбрать такихъ родныхъ, ктобы могли въ стоящіи посты за добро своего народа. Тутъ начались драки и перемены изъ противной стороны, тутъ вырвано изъ руки избирателя русскій картыкъ, изъѣть и спущеніе одинъ, также любезъя п. Палиющаго — жалъе Боже изгладитъ, чо русскій — выдираетъ съ избраніемъ крикомъ картыкъ изъ руки избирателя. Изъ останоу егерона наша саранедина историчества, п. Палиющаго видѣчи неудачу грѣшныхъ своихъ замыселъ даша свои карты, вѣсь и коло синего креста подвѣшили шапку доты, изъѣль ложь, чо пѣни груди застегнула надъ «бѣднушъ іѣдѣемъ, хвалитъ соумъ ржечъ попоў...». Но всѣхъ иже вышли до конца п. Адальг. Малюскій, ради насъ секретарь, который есть бичемъ для «слабыхъ» той разд., замыкаетъ бѣгими елками крошила, чо може по такой неудачи прийтисъ ему пращатись редко поизволю, а ту еще несмъ готового дому для «kalek patriotów». Онъ помнитъ, какъ здѣти тѣмъ, чо дали письменные зарученія, чо будуть голосовать за Палиющаго, а не голосовали. Колькотъ «слабыхъ» Русинъ, таки зрушили славы и секретари, они вернулись въ расказываніе способомъ разобивши лѣвой стороны, уложили въ именипольскомъ стороны престолъ. Однъ отъядецъ объяснилъ намъ цѣль и содержаніе этого престолу.

Не трудно представить себе, каким способом из Сокольского леса удалили кипяток при насыщении дровиной для топки крестьянской печи. Всю труху за подлинами поднимать из сруба и спрятать Адмиралтейский бассейн то ли из-за того, что вода в нем чиста, али потому что такая издесна, иль потому,

иже мабуть в турецькій рай більшихъ речей
їхъ. Воздушнийъ вѣтъ розошевъ якъ
Падать по «шахову єврі», котре пъ нѣ
бути на єврі. Нашъ донесли дуже сумні-
вальти, але вони вислали тій подпись; тутъ
стражданія разомъ письмовою і письмомъ. По-
лянонскій, якобъ мускими письмами
такъ старостою, тамъ звони британцамъ
не пойти въ такій гнійний кутъ, що би
не мігъ ви привезти на угродю отмо-
гчихъ бѣзъ въ секретарі. Нашу одні
факти не вѣріть дубою, але мені вже
очевидцемъ єврі достойный членъ та-
ки Полікса підъ кантину росказавъ.

Одного дня п. секретарь выехал из Лубцов, а не застали начальника из дома, послалить из кортежа и застать его из кортежа из альбома. Надеть маск-перчатки до дома. П. секретарь заступился ему захвачен из альбома из самой поро- ги, не вспомнил али сюда али туды, пригласившую его, то общинами, то угрозами, и таки вымогъя на чёмъ подпись поставить на своей протестѣ.

Що п. Поляновський і Мавсейкій приносять єобі пічноть написання із радісю, то вже речъ неоспорима, самі Поляни тає твердять. Въ ісихъ верствахъ житільщі сокальского поїзду були подібній голося, щобъ секретари Мавсевого відъ недостойного отдалити зъ служби. То п. Поляновський пересидичений въ тюмъ, що никто не може бути маршалкомъ, толькъ біть, скажи, спонизъ на выборахъ Полянськъ размыслило и выражено, що коли Мавсейкій не буде секретаремъ то біть не буде маршалкомъ. Такъ оттакъ душти Господи Богъ азучинъ до куши а єобі однії мысли, якъ жити.

Для 28 жовтня 1880 р. зібралася конференція польськихъ выбориць, до станицѣ и. Поляновскаго губ. Шмѣйткої на віраду, щобы трехъ радныхъ ть меншихъ постѣстей взыскнуть ть рады пон. а. именно Луку Михальчука ть Тороку Александру Герцишчу ть Сокали и Романа Лозу ть Завишни. Всѣ три посады ть грунта и податокъ оплачують, більше якъ 30 моргбъ, другій такожъ столько, и найтъ красну реальнѣсть стольномъ має ть Сокали, а третій посада до 6 моргбъ свого власного грунту господарює вираздѣ ико старшій сълуги при бтиці, але податокъ ть трехъ лѣтъ оплачує. Але на тойтъ не конецъ: п. Поляновскому взыскуютъ такожъ и прочихъ 9 радныхъ взыскнуть ть рады дайтого що мельбы то они після протесту незаконно вибраны. Ничого не помогли представленія Вл. п. графа Рильского и Влагрина, который представилъ ть и скразь сълѣдѣ неправедливостъ вонючу, ика назъ дѣлъ. «Cóz chcesie otego narodu? — говорилъ гр. Рильский — p dziecie go jak bydlo z jednego chlewa drugiego, a jeszczre i tego wam za mało. So mog  szkodzic wam ci radni?» А благородный представлени того почтеннаго графа ничего не вѣдвали; порушени таки, щобы выборы не вѣтъ радныхъ успѣшили.

Пастига день затвердження вибордига. Достали всіх виборців цертифікати, які були на зальний сеймъ поспѣхъ до Варшавы. Но рука сторона, якъ пам'ятно, була вже уведомлена о всіхъ виборцяхъ поспѣшнѣ. Повстало питанье чи ити, чи не ити? Гдѣто казалъ резонансъ, счѣтайши и ученья нашій отцівъ патріотівъ сказали, що треба ити. Обчилившись познаньми они, що пок. о. Дюніанъ Лавропольськъ въ Себечеві межі низні немъ, смерть немилостива забрала іам'яго. Коли руски радній вступили въ село парадъ, приніяли ихъ Поляки студеною съ легкимъ віутекимъ усміхомъ. Нездого розпочато дѣло. П. староста вітчизнъ вборошу, що отдає акти виборчі до пересмотру, а притомъ зацільше, що позадідано виборь. Зрадніхъ має бути уненажнений. Розана Лоянъ що немаючи жадного маєтку въ Михайлівці і Герасимівці, хотай поїздить матки, да іого що суть писарями гром., отже яко слуги не можуть бути радніми. Наставши виборь представители і двохъ сенаторівъ; потомъ выбрано комісію для пересмотру вибору. Въ складъ тоніє військовий дръ Філіпповскій, адвокатъ і душпації рада і політики поспѣховъ, Антоній Малюці, писари громади Осередова і юдіць одинъ поміщикъ. Пересмотръ недовго тривавъ, до 5 минутъ. Не було ту пересмотру, а толькі прості заміни. Аль Малюці, членами комісії сказали, що хотай відъ належать до меншихъ поспѣховъ то напротивъ него не єсть виборчі

то напротив него не есть внесенный про-
тест, и быть буде все члены рады из-
мене избраный 120 голосами, чтобы только
сказать, что набръ тыкъ 3 членъ есть
изменникъ. Приступле до самого голо-
сования о назначении выборки первые из-
бранные посыпютъ, отстъ въ мѣста
и умѣю назнѣть обоихъ. Коли пришлъ^{ся}
членъ изъ менѣй посыпти, то назнѣти
членъ изъ менѣй посыпти.

кочетко заразъ упомянутыи выборъ членовъ; а възйтншъ, коли вменингъ число членовъ сельской пурѣ о 3 часы, легче буде упомянутыи и побѣдыхъ съ мозъ съ виняткомъ пос. Дюниза Ларовскаго и Аль. Малюци писарѣ въ Острова, котрѣ получали такожъ и въ изъ стороны много голосовъ. Началась тутъ споры бѣсѣдою о дѣлѣ ездальскаго Якса въ Степантина, котрый ѿвъскръвъхъ краенахъ показалъ себѣ несправедливости, икакъ допускаютъ Паджаки противъ Русинъ тѣкъ при выборахъ до думы державной, до сейма и рады поизгово. О. Яношъ скажавъ: „Доки вы вже буде опѣкуватсь на ми! Мы самій добре зи вѣмъ повести себе, мы отъ васъ ничего не потребуемъ, мы поиніацітъ, покишише разъ, што брудно поступаше на ми!“ На тое дѣлѣ Филипповскій скажавъ, что бѣгъ и вѣй его пріятелъ скоро зго, дѣбѣся на тое, але они не мають поручи Русинъ попрошуалибы народъ рус. до „г҃ѡшвости, frateratwa i milosci“, однакъ терьеръ рѣчи стоятъ: „шу віе може ариїсіє вісъ на was“. Дальше выступали больше Русинъ съ бѣсѣдами пересувочими, но вѣй они були тое, що генію горохъ. Потомъ выжадано отчиты протесту, котрый, о сколько могу спасати, икакъ менѣ очевидецъ рассказовъ звучавъ такъ:

My niżej podpisani włożcianie posokalskiego, przybywszy d. 28 paźdz. 1.
r. na miejsce wyboru do Rady pow., za-
liśmy już kilku kandydatów russkich z kil-
ku diakami, którzy ujwijając się poniżej
wyborem, rozdawali kartki. My celi
na swych pisarz, na których pokładaли
nadzieję, że przybywszy na miejsce wy-
borów, zaopatrzą nas kartkami z kandy-
tami, których my sobie i wszyscy dobre
ludzie (sic!) życzymy, a których znamy
ich godność i patriotyzm. Tymczasem
pisarz pozachodził na szynku pieć, a
pozostawił bez żadnych kartek. Dow-
dziawszy się o tem ruscy księża, za-
nam weńskać swoje kartki, przedstawi-
nam, że na nich ci sami kandydaci są
pisani, których my sobie życzymy. Ka-
były pisane russkiem pismem, do tego
ciemnym, że nie można było przeczy-
tać. Daliśmy się przeto namówić, pokła-
dając na ich godność duszpasterską, a
skończonym wybörze przekonaliśmy się,
nas zbalansowali. Na taki fałsz powołuj-
Pana Boga na świadka⁴ i t. d., po czym
się dodały 120 podpisów, których nie хот-
ni reprezentant komisji, ani przedstawi-
ca powolił prochitać. Próbują tamże
koższy. Ostrona prawyborczy, który
umownie Małeskij, żeby oni tak
egzemplarz za niezakonstytucyjność wyboru, —
tý ludzie хотят Polaków przybúli umy-
za noano, bo my nadziora gospodarki
Polinońskiego iżt' sečh. Małeskij
glątupnii nemiko na nichъ скажатъ:
bym był wiedział, że tak późno prz
dzicie, bytbym po was swoją furę posz-

(Конецъ буде

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ

Австрійско-Угорська Монархія

(Прилускъ войскового Пограничнаго королевства Крації и Славонії.) Ось
иша пропаджане дѣло включенія Пограничнаго войскового до королевства Крації и Славонії збогато предѣй вже разъ укочено. Въ дневнику урядоюмъ находамъ вже
мѣсяцъ дотычаша документы и маки фост
ціарокї слѣдующаго содержания:

Когда теперь на подставѣ моего манифесту въ днѣ 8 септември 1873 р. перенесено
зстало рѣчиоупранье Пограничнаго съ прочими
народами крайъ мои угорской короны та-
кою же подъ взглѣдомъ установы воисковой,
администраціи Пограничнаго зѣстала засори-
низована, сполучнѣнъ и той крайъ съ моимъ
королевствомъ прющенъ и славонскіи
а Тыльмъ самъмъ и съ кралими мои угорской
короны. Тыльмъ чиномъ важна сноха разъяс-
нительного Пограничнаго зѣстала замкнена.
Дальше згадуе цѣарь изъ манифестѣ о во-
сковой хоробрости жителѣвъ Пограничнаго,
традиційной ихъ привлѣзности и о томъ
что имъ буда повѣренъ сторожа полуодинъ
границѣ австрійско-угорской монархіи. «Ту
задача — стонть изъ манифестѣ — споини-
ти вѣкамъ съ пожертвованьемъ... И даютъ
и склонивъ споинити вашіи справедли-
затливовай бажанія и провадити насть въ
ужинные испольныхъ кранъ об-
ятельскихъ, за потрыхъ всѣ мои под-
чиненія».

такъ отъ колькохъ днѣвъ пер-
стало Пограническое существованіе
и то самостойная облазъ администрація
у внутри Австроіи нема иже сегодня на
дняхъ території, въ котрой възможный
беспротивъ бувъ державно-правицю формо-
правленія. Только и въ оккупированій Босни

ношена до тихъ, икъ тепер вѣсноъ зѣстакъ
успоенъ въ войсковомъ Погранич.

Зъ причина прилученія Погранич
войскъ до Країнъ занесула же иже жи-
лами кроатскими велика радость. Многъ
Загребъ цѣлое украшено для 17 липца
хоругвами. Всюда чуті було громідні
за честь цѣсаря за его манифестъ. Для 18
жини була влюблениця якота и бѣгун-
ноходь съ факлями.

(Делегації всіх п'ять) будуть виконані скликані на 25 жовтня, а рада держави має зобратися 10 жовтня.

(Пражский суд краевый) забудутъ за 16 лѣтъ шѣстьъ участниковъ непорядковъ уличныхъ изъ Праги на острый арестъ отъ 10 днѣвъ до 3 тѣжднѣвъ. Засуждены судьи-рѣмѣнниками.

ЗАГРАНИЦЯ.

Россія. До віденськихъ газетъ дошло
слово Петербурга, що тамъ були
днівъ ходить въ кругахъ правител-
ственныхъ и дипломатичныхъ о новому
попришаню гр. Льорисъ-Мелникова
на якесь високе становище въ ка-
бинетѣ. Дня 14 липня царь має вислати
же телеграму завзывачу Мелникова. Ін-
це становище въ кабинетѣ має обнайти
Мелникова, на почине не згубити; однакъ
думають, що министерство дѣлъ внутрій-
нихъ такожъ слухаю гр. Игнатьевъ обе-
зпечить министерство дѣлъ заграниць-
хихъ, други же пред-
гадують, що гр. Мелникова обов'язано
затвердити рады министерской. Відтого
вонъ попришаню Л. Мелникова визыва-
ть галану радостъ въ Россії. И справді-
ливи гр. Мелникова обнайти министер-
ство дѣлъ внутрійнихъ, а гр. Игнатьевъ дѣлъ
заграниць-хихъ, — булибы дуже добре
саджени тихъ два важній становища ми-
ністерскій.

Россійська поліція має бути зреорганізована особливо въ столиціхъ и о тѣхъ перъ дуже много пишуть и говорятъ.

Посля допесень тъ Риму, перегово-
рите съ Россію и Ватиканомъ будуть ус-
туплены еще передъ коронацією царя изъ
своихъ Дома, наставлений

енії. День коронації ще не опредѣлѣн.
Міністерство дѣлъ внутренніхъ
имѣлось тендеръ сиравою колонізаціи Зака-
спійскаго краю. Закаспійскій край дуже
рошій, богатый по покладамъ минераловъ, и
много дуже добрыхъ мѣстъ купельщихъ;
только страшно нужденно адміністраціи.
Адміністрація того богатого въ прави-
дары краю коштус може десять разъ толь-
 сколько приноситъ доходу. Для того же
быть давна прися россійской измыла пра-
тельство, чтобы занесло реформою зем-
лястру Закаспійскаго краю и колонізаціе-
го. Теперь, якъ бачимъ зъ часописій рус-
ского правительства сиравоѣ услугахъ публич-
ній, что выбѣдѣ только въ користъ держ-

Въ второкъ минувш. тыжднъ найденъ на кладбищѣ Смоленскому въ Петербургѣ трупъ чоловѣка съ отрѣзаною головою, бывш. трупъ агента похилія П. Прима. Примъ вынѣдавъ, что нигдѣ не имѣлъ зборъ на кладбищѣ и удалился тѣмъ, что перебраный за роботника. Нигилисты же, когда его опознали, отрѣзали ему голову.

Римъ. Тамтого разу мы вже дали о тойъ, що подчасъ перенесеною халб. п. Папы Пія IX частъ жителів Рима на похóдь, обкидали єго камінами при чёмъ покалічено двое людей. Арестованыхъ засудили судъ полиційный на кам'яною визницю и кару грошей. той єзгъ набрали большого значення. Папа Левъ XIII заповізувань кардинала Якобіані поручинъ посламъ заграницьнимъ затверти дотичий правительства о тойъ, що піршій Папа чусся черезъ зневагу къ Пія IX глубоко доткненимъ, що теперъ се еще больше визнемъ, чїжъ коли не впередъ и що теперъ ему совсѣмъ неза во отіраннati службу божу въ хартиї головы церкви въ котрой небудъ та залізъ римскихъ. Въ тойъ дні Папа такожъ обежникъ до інциціївъ начою пись, щобъ отпинъ тогожъ додумъ правительствомъ. — Правительство италійське завѣдомо зъ своей стороною репрезентантовъ заграницьшихъ

Столица римска звернула въ той
жай ханы наибольшу свою увагу на
славянський и съ воїнами панючими въ съ-
державахъ познанувала або старася заво-
переговоры для скрѣпленія своего значе-
нія въ славянськихъ земляхъ. И та-
же Ватиканъ веде переговоры съ Россіей
съ надѣй, что тутъ прійде до порозумія.
Подчасъ побыту кн. сербскаго Милана
Вѣднини цундії шашкі Вануцелісъ мавъ до-
зволенію у кнеза, потомъ кнезъ отдалъ
сплату. На визитахъ тыхъ була мона
регулюванію вітношень церкви католи-
кій Сербія. Чундії одержавъ въ Римі
струнки виїздната у кнеза, щобъ въ Сер-
бії було позволено закладати католицькіи

Потяги жалънице.

Приходить до Львова.

Зъ Падвізеческъ (за днр. головной) о год. 10, ила. 10 вечера (пот. посып. в г. 2 м. 30 рано (пот. особ.) в г. 3 м. 52 по пол. (пот. мѣш.).

Зъ Краковъ: о г. 5 м. 20 рано (пот. посып.) в г. 9 м. 2 часа (пот. особ.) в г. 11 перед пол. (пот. мѣш.).

Зъ Черновецъ: о г. 9 м. 40 веч. (пот. посып.) в г. 1 м. 15 рано (пот. мѣш.) в г. 3 м. 32 по пол. (пот. мѣш.).

Зъ Станиславова (из Стрыя) о г. 8 м. 5 рано и в 8 ч. пополно.

Отходить зд Львова.

До Краковъ: о г. 10 м. 30 из ночи (пот. посып.) в г. 4 м. 33 рано (из особой); в г. 4 м. 49 из пол. (из мѣшковъ).

До Черновецъ: о с. 6 м. 10 рано (из головной), в г. 11 м. 30 из пол. (пот. мѣш.) в г. 10 м. 50 из ночи (из мѣш.).

До Станиславова (из Стрыя) в г. 6 м. 45 рано и в г. 6 м. 35 вечеромъ.

До Падвізеческъ (из головной): в г. 5 м. 40 рано (пот. посып.) в г. 12 м. 10 из пол. (из головной); в г. 10 м. 11 из ночи (пот. мѣш.).

До Польши: о г. 10 м. 39 из ночи (пот. мѣш.); в г. 12 м. 33 из полудня (пот. мѣш.).

Курсы львовенійъ для 19. я. лип. 1881.

	ПЛАТИТЬ ЖАДНОВЪ БАНКР. ВАЛЮТОГО	р. кр.	р. кр.
1. Акціи за штуку.			
Жадин. Кар. Ліхтар. по 200 р.	324 —	327 —	
* хліб.-перс.-не по 200 р.	183 —	187 —	
Банку гли. глини по 200 р.	309 —	313 —	
2. Листы ласт. за 100 р.			
Обм. кредит. глини по 5% кр.	101 85	102 85	
* по 4% кр.	96 15	97 15	
* по 5% кр. перс.	101 85	102 85	
Банку гли. глини 6% кр.	103 40	104 40	
Листы гли. гли. рут. банку п. 6%	103 —	105 —	
3. Листы довжий за 100 р.			
Обм. разд. кр. Завод. для Гал.	92 —	94 —	
* в Буков. 6% золот. из 15 літ.			
4. Облоги за 100 р.			
Изделие глини 5% м. к.	101 50	102 50	
Облоги комуналій Гал. банку			
рутин. 6%.	102 50	103 50	
Накладки кр. п. 1873 по 6%	103 —	104 50	
5. Лосы мѣста Кракова	19 50	21 50	
Станиславова	24 —	26 —	
6. Монеты.			
Лугачъ галдердорф	5 43	5 54	
шварцер	5 44	5 55	
Накладники	9 27	9 37	
Накладники	9 52	9 62	
Рубль російскій срѣбный	1 50	1 65	
шаперовъ	1 15/4	1 21/4	
100 марокъ віденськихъ	56 80	57 50	
Серебро	99 50	106 50	

Правдивый
ЦЕМЕНТЪ ПОРТЛЯНДСКІЙ
гарантирующи за наилучшу сортъ,
поручаютъ

F. C. PROKSCH & BAYER
во Львовѣ, улица Гешманьска ч. 8.

Домашніи до однои части
цементу три части пѣскы, одерживаю-
щие нашого цементу тиглу стalu масу о

23 до 29%, кильограмахъ
на квадратовый центиме-
теръ.

(3—?)

Оъ днѣнь 1 липня с. р. отворилъ
ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ МУКИ
въ Бережанахъ
улицу, въ домѣ 2, Рацапорга „зѣль Золотымъ
львомъ“.

Сироваджуючи муку только тѣльѣ изъ на-
славнѣихъ мѣшковъ паровыхъ, буду-
хъ съѣсть задоволити П. Т. Публич-
итетъ тѣльѣ больше, чѣмъ спредаю тую же
по цѣнахъ тѣльѣ найдешевшихъ и наилу-
чшаго сортъ.

Въ надѣи, що Высокоповажна Пу-
блічність не откаже именъ своихъ взгля-
дій, остано съ высокимъ понажаньемъ

1—1 Емануель. Крізъ.

Накладомъ редакціи „Дѣла“
выплач:

„СВЯТЫЙ ВЕЧЕРЪ“,
новѣть знаменитого англійскаго пи-
сателя К. Дикенса. Цѣна 30 кр., съ
пересыпкою 35 кр.

„ВЪ ОБОРОНЬ ЧЕСТИ“,
новѣть Г. Раймунда изъ трехъ ча-
стей. Цѣна 2 кр. 50 кр., съ пере-
сыпкою 2 кр. 70 кр. (Новѣть та же
статья изъ оригинальной імпіционы 8 кр.
40 кр.)

Достати можна изъ администраціи
„Дѣла“ або изъ книгарніи Ставроні-
цкой.

(4—7)

Выплаты: Мих. Коссакъ и Вол. Баранівский. — За редакцію отповѣдаю: Володим. Подляшевій.

CLAYTON & SCHUTTLEWORTH

во Львовѣ, при улиці Городецкій ч. 22,

поручаютъ на зближайшій часъ молоты, они же издаѣтъ конструкацій и доказа-
тельствъ, а то до дѣятельности непрѣнаній

патентованій кераты и молотѣльнѣ кератові

англійской системы цѣловъ съ вытираниемъ головы або бокъ тогоже.

Для ткацкаго зѣлена установки молоты на извергъ парусахъ на-

ротивъ конструкацій

новій тутеній въ Ільинѣ.

Поручаемъ такожъ

гарнитуры молотѣльничій штифтовой, сталь и до перевозки,

гарнитуры молотѣльничій цѣловъ до перевозки,

молотѣльнѣ ручній,

млиники до чищенія зѣлка,

пририды до видалюванія горошку, куклю и т. д.

Илюстрованій цѣникъ franco въ grana. Складъ комиссовъ у п. А. Чеконьского

(5—16)

во Львовѣ

ВЕЛИКІЙ ВЫБОРЪ КОНФЕКЦІИ для ДАМЪ

послѣ найновѣніихъ моделей,

по стальныхъ и низкихъ цѣнахъ.

Всякі замовленія вишлюються якъ найскорше.

Цѣники и пробки на жаданье отворотно поштою franco.

МАГАЗИНЪ

Найбільший складъ фабричний найлучшихъ

ПОЛОТЕНЪ и ВѢЛЯ

іль такожъ єдиний складъ комиссовъ для Галичини

Перкальвъ, Шертингговъ и Калико

зъ пайслави. п. к. уприв. фабрики

B. SCHROLL-A и СЫНА въ BRAUNAU.

ШАСРОВЪ

Великій выборъ модныхъ

товаровъ блаватныхъ, МАТЕРІЙ шовковыхъ,

аксамиговъ, перкаликовъ французскихъ, оксфордовъ, фуларъ,

Салинъ, Сефиръ и т. д.,

якъ такожъ значный добръ виробъ панчошковыхъ

и бѣля для дамъ и мужчинъ.

ул. Кароля Людника, ч. 3.

(8—8)

Змѣна льокалю!

ДРУКАРНЯ ТОВ. ИМ. ШЕВЧЕНКА

перенеслася отъ дня 10 л. с. м.

на улицю Академичну ч. 8.

(напротивъ Касина мѣщанського).

При случаю поручась Друкарнія ласкавої памяти П. Т. Публичній.

Принимає велика замовленія на друки книжъ, рахунковъ куницкихъ, плах-

кімъ. Именно для другої въ зѣнцѣ рукомъ поїдеась Друкарнія якъ най-

більшій вибіръ черенокъ.

(6—7)

Друкарнія

(учитомского зѣнця)

зѣнця

зѣнця